

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Apameæ & Daras expugnatione. Caput X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

rulisset, honoris sui gradu eum abdicaret. Quod quidem factum est ab eo sedulo, idque non sine reip. detrimento, quò imperatoris mandato inferuisset. Nam profectus ad castra Romanorum, Martianum extra fines imperij versantem insciente exercitu spoliat dignitate. Prefecti autem manipulares, & ceteriones, vbi peractis vigilijs didicerant ducem suum de honoris gradu dimotum, copias non vltius ducunt, sed clam se inde subducentes, sparsi fugiunt, obsidione cum omnium irrisione dimissa. Adarmanes igitur, qui Persarum & Schenetarum barbarorum satis magnum & validum habebat exercitum, Circesium præteriens, res Romanorum incendio, occisione, & alijs omnibus vastationis generibus populatur, nec quicquam clementia omnino vel cognitione complexus est, vel factis declaravit. Capit castella, & pagos multos, nemine propterea repugnante, primum quòd copiae Romanæ nullum ducem habuere: deinde, quòd militibus circiter Daras à Chosroo circumclusis, populationes agrorum, & incursiones absque vlllo timore fiebant. Inuadit porrò Chosroes Antiochiam per suos duntaxat milites (ipse nãq; eo nō venit) qui præter omnem spem inde fuere repulsi: cum tamen nemo, vel pauci admodum in ciuitate remanerent, cumque episcopus inde fugisset, secumque eduxisset sacrum ecclesiae thesaurum, propterea, quòd magna pars muri ceciderat, & populus, vt fit in eiusmodi præsertim temporibus, seditione conflata nouis rebus studebat: quibus fugientibus vrbs deserta relicta fuit, neque quisquam erat, qui vel ad machinas vllas contra hostes fabricandas, vel ad eisdem vlllo modo resistendum animum intenderet.

Vide sequens
capit.

De Apamea & Daras expugnatione.

Capit X.

POSTEA verò q̄ hic conat⁹ Adaârmani minime successit ex sententia, vrbe, quæ olim Heraclea, postea autè Gagalica nominata est, incensa, Apamea, quâ Seleucus filius Nicanoris habitatoribus compleuit, ciuitatè quondã beatã, tẽporis tamen diuturnitate multũ diminutã & prope labefactatã, iter capit. Ac cũ vrbe, quibusdã pactis cõditionibus

nibus acquisiuisset, quoniam ciues resistere minimè poterant, muro præ vetustate ad terram collapso, eam totam igni absumpsit, & direptis omnium fortunis, & omnibus rebus contra pacas condiciones vastatis, & vrbe ipsa agrisque finitimis in seruitutem reductis, abiit. Simulque non Episcopum solum, sed præfectum vrbis etiam viuum secum abduxit. Quinetiam in itinere suo inde suscepto grauisima patrauit mala, obstante nemine, aut omnino resistente, paucissimis copijs exceptis à Iustino eò missis. quibus Magnus præfuit, qui ante mensæ argentariæ Constantinopoli præfuisse dicebatur, postea verò vnam ex ædibus Imperatorijs Iustini mandato procurasse: quæ quidem copix illinc profugientes attonitæ, parum aberat, quin capti fuissent. Itaque Adarmes, his rebus confectis, ad Chosroem se recipit, qui ciuitatem obsessam nondum expugnauerat. Hic eius copijs adiunctus, & eas effecit valentiores, & suorum confirmauit animos, & hostes denique perterrefecit. Vrbem autem offendit vallo circumdatam, & aggerè ingentem prope mœnia factū, & machinas ad vrbes capiendas accommodatas, & carapultas, tela ex locis superioribus commodè iaciētes, quæ vulgò balistæ vocantur. Quibus rebus adiutus Chosroes, urbem tempore hyberno vi capit, Ioanne Timostrati filio, qui ei præerat, nullam curam ad hostem propulsandum suscipiente, imò verò eam prodente: Vtrumque enim dicitur. Obsederat autē urbem Chosroes amplius quinque menses, nemine resistente. Omnibus igitur è ciuitate promiscuè eductis, & quibusdam miserandum in modum ibi interfectis, quàm plurimis autem viuis captis, urbem vtpote sibi suisque opportunam præsidio muniuit, ipseque domum regressus est.

Quòd Iustinus Imperator cum in phrenitidem incidisset, Tiberius totius imperij administrationem capescit.

Caput XI.

HIS rebus auditis, Iustinus præ nimia insolentia ac superbia, sanitate animi, & prudentia ex mentis domicilio exturbata, casum qui acciderat, multo acerbius, quàm humana fert consuetudo, tulit: indeque in morbum,